

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej polityce językowej i tłumaczeniowej [Link].

Decyzji w sprawie 413/2008/BB - Retroaktywne zastosowanie nowych zasad cytowania

Decyzja

Sprawa 413/2008/BB - Otwarta 16/04/2008 - Zalecenia w sprawie 05/01/2010 - Decyzja z 08/04/2010

Skarżący – profesor uniwersytecki z Malty – w latach 2004 i 2006 zawarł z Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) umowy o usługi, na podstawie których pisał teksty naukowe do publikacji przez Cedefop (Cedefop jest agencją europejską, z siedzibą w Salonikach, w Grecji, która pomaga w promowaniu i rozwijaniu kształcenia i szkolenia zawodowego w Unii Europejskiej).

W 2004 r. skarżący był cytowany jako autor na stronie tytułowej. Jednakże Cedefop odmówiło jego cytowania jako autora w raporcie z 2006 r., opublikowanym w 2008 r. Cedefop uzasadniło swoją decyzję nowymi zasadami cytowania ustanowionymi w październiku 2007 r. Skarżący twierdził, że odmowa Cedefop była niesprawiedliwa i niezgodna z wcześniejszą praktyką tej agencji. Twierdził, że należy uznać jego autorstwo.

Rzecznik zaproponował polubowne rozwiązanie sprawy w oparciu o wstępne ustalenie niewłaściwego administrowania, ponieważ Cedefop nie działało sprawiedliwie i nie poszanowało uzasadnionych oczekiwań skarżącego, gdy zastosowało swoje nowe zasady cytowania w odniesieniu do raportu z 2006 r., napisanego przez skarżącego, pomimo tego, że raport ten był uzgodniony, zakończony i przyjęty do publikacji przed wejściem w życie nowych zasad cytowania Cedefopu.

Cedefop odrzuciło propozycję polubownego rozwiązania sporu. Agencja twierdziła, że umowy wyraźnie nadają prawa własności intelektualnej Cedefopowi i że skarżący nie działał w dobrej wierze. Rzecznik kategorycznie odrzucił to twierdzenie i sporządził projekt zalecenia, zgodnie z którym Cedefop powinno uznać autorstwo skarżącego i zamieścić sprostowanie we wszystkich

wersjach badania, które będą w przyszłości rozpowszechnione. Cedefop przyjął projekt zalecenia i zgodziło się na zastosowanie się do niego.

Skarżący był zadowolony z wyniku działań Rzecznika i serdecznie podziękował Rzecznikowi i jego zespołowi.

OKOLICZNOŚCI LEŻĄCE U PODSTAW SKARGI

1. Skarżący jest profesorem uniwersyteckim. W 2004 r. po raz pierwszy zawarł umowę o świadczenie usług z Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop). Cedefop jest europejską agencją, która pomaga promować i rozwijać kształcenie i szkolenie zawodowe w Unii Europejskiej. Na podstawie tej umowy sporządził on dokument naukowy (zwany dalej „sprawozdaniem z 2004 r.”), który został później opublikowany przez Cedefop. Skarżący został cytowany jako autor na swojej stronie tytułowej [1] .
2. W dniu 15 czerwca 2006 r. skarżący podpisał z Cedefop kolejną umowę o świadczenie usług [2] (zwaną dalej „umową”) na sporządzenie nowego dokumentu naukowego („sprawozdanie z 2006 r.”).
3. Sprawozdanie skarżącego z 2006 r. zostało przyjęte do publikacji w marcu 2007 r. i opublikowane w 2008 r. pod tytułem *„Od polityki do praktyki , systemowa zmiana w kierunku poradnictwa przez całe życie w Europie ”*. Zamiast tego wymieniono go tylko jako jeden z autorów w sekcji „Podziękowania” w sprawozdaniu.
4. W styczniu 2008 r., w odpowiedzi na zapytanie skarżącego, Cedefop wyjaśnił, że w październiku 2007 r. zmienił swoją politykę cytowania. W rezultacie autorstwo raportów zewnętrznych nie było już uznawane w publikacjach Cedefop.
5. W dniu 10 lutego 2008 r. skarżący zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich.

PRZEDMIOT DOCHODZENIA

6. Skarżący twierdził, że odmowa uznania go przez Cedefop za autora sprawozdania z 2006 r. była niezgodna z poprzednią praktyką Centrum i była niesprawiedliwa.
7. Skarżący twierdził, że Cedefop powinien uznać jego autorstwo w sekcji „Potwierdzenia” sprawozdania zgodnie z uzgodnionymi z nim warunkami.

DOCHODZENIE

8. W dniu 16 kwietnia 2008 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Cedefop o

przedstawienie opinii, co uczynił w dniu 24 lipca 2008 r. Opinia została przekazana skarżącemu w celu przedstawienia uwag, które przesłał w dniu 16 października 2008 r.

9. W dniu 10 lutego 2009 r. służby Rzecznika Praw Obywatelskich skontaktowały się ze skarżącym w celu omówienia propozycji przyjaznego rozwiązania.

10. W dniu 19 marca 2009 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił propozycję przyjaznego rozwiązania dla Cedefopu.

11. W dniu 7 maja 2009 r. Cedefop poinformował, że nie może przyjąć wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich.

12. W dniu 9 czerwca 2009 r. skarżący przesłał swoje uwagi do odpowiedzi Cedefop na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich.

13. W dniu 5 stycznia 2010 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił Cedefopowi projekt zalecenia.

14. W dniu 15 stycznia 2010 r. Cedefop przyjął projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich.

15. W dniu 18 marca 2010 r. skarżący wskazał, że jest zadowolony z wyniku i szczerze podziękował Rzecznikowi Praw Obywatelskich i jego zespołowi.

ANALIZA I WNIOSKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

A. ZARZUT, ŻE CEDEFOP DZIAŁAŁ NIESPRAWIEDLIWIE I NIESPÓJNIE

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

16. Skarżący twierdził, że odmowa uznania go przez Cedefop za autora sprawozdania z 2006 r. była niezgodna z poprzednią praktyką i była niesprawiedliwa.

17. Na poparcie swojego twierdzenia skarżący przedstawił następujące argumenty:

a) Cedefop wyraźnie uznał go za autora raportu z 2004 r., powołując się na jego nazwisko na stronie tytułowej raportu z 2004 r. Jednakże nie uczyniła tego w odniesieniu do sprawozdania z 2006 r.

B) Umowa, na podstawie której zlecono mu sprawozdanie z 2004 r., była dokładnie taka sama jak umowa dotycząca sprawozdania z 2006 r. Z tego powodu, zgadzając się na umowę na

sporządzenie sprawozdania z 2006 r., uznał i oczekiwał, że polityka cytowania Cedefopu w odniesieniu do sprawozdania z 2006 r. będzie identyczna z polityką zastosowaną w sprawozdaniu z 2004 r.

(C) Nowa polityka cytowania Cedefopu nie powinna być stosowana z mocą wsteczną.

18. Skarżący argumentował również, że:

(a) w wersji przed publikacyjnej sprawozdania z 2006 r. przekazanej uczestnikom konferencji „*Wytyczne dotyczące rozwoju siły roboczej*” (Thessaloniki, 25–26 czerwca 2007 r.), Cedefop powołał go jako autora; oraz

(B) nawet po wprowadzeniu nowej polityki Cedefop w listopadzie 2007 r. przypisał autorstwo panu W. do publikacji przez pana W. w tej samej serii publikacji, w których znajduje się sprawozdanie skarżącego.

19. W swojej opinii przedłożonej Rzecznikowi Cedefop przyznał, że umowy zawarte ze skarżącym dotyczące zarówno sprawozdania z 2004 r., jak i sprawozdania z 2006 r. są identyczne. Nie zawierały one żadnych przepisów dotyczących polityki cytowań. Jednakże art. II.8 umów stanowił, że: „*Wszelkie wyniki lub prawa do nich, w tym prawa autorskie i inne prawa własności intelektualnej lub przemysłowej uzyskane w ramach wykonywania Umowy, należą wyłącznie do Cedefopu, który może wykorzystywać, publikować, cesjonować lub przenosić je według własnego uznania, bez ograniczeń geograficznych lub innych, z wyjątkiem przypadków, gdy prawa własności przemysłowej lub intelektualnej istnieją przed zawarciem Umowy.*” *Postanowienie to było zgodne z ogólnymi warunkami rozporządzenia finansowego, w którym określono, że instytucja ma prawo własności do wyników jej umów o świadczenie usług i zapewnia, w art. II.10 instytucja może „decydować o wykorzystaniu, dystrybucji i publikacji wyników umowy o świadczenie usług, w tym o prawie do korzystania wyłącznie z części wyników lub o niepublikowaniu któregośkolwiek z wyników, jeśli uzna to za stosowne”.*

20. Do 2007 r. Cedefop nie posiadał jasnej polityki cytowania dokumentów sporządzanych na podstawie umów o świadczenie usług. Decyzje w tym zakresie były podejmowane indywidualnie dla każdego przypadku. W październiku 2007 r. Cedefop ustanowił politykę cytowania i rygorystycznie ją przestrzegał w odniesieniu do wszystkich publikacji opublikowanych od tej daty.

21. W wyniku tej polityki autorzy wynagradzanych raportów, zleconych przez Cedefop na podstawie umów o świadczenie usług i zwykle podlegających zmianom wprowadzanym przez ekspertów Cedefop, nie są już cytowani jako autorzy w publikacjach końcowych. *Są one jednak „uznawane w sekcji „Podziękowania” zgodnie z ich szczególnym wkładem w osiągnięty rezultat, w tym wyraźne odniesienie do odpowiedniej umowy o świadczenie usług.*” Z kolei autorzy, którzy przekazują artykuły nieodpłatnie do publikacji Cedefop zatytułowanej *European Journal of Vocational Training*, są uznawani za autorów.

22. W przypadku skarżącego Cedefop stwierdził, że nie stosuje z mocą wsteczną swojej polityki

cytowania. W tym względzie zauważyła, że sprawozdanie skarżącego opublikowano wkrótce po dacie przyjęcia nowej polityki.

23. Cedefop wskazał również, że informowanie potencjalnych wykonawców zewnętrznych, często reprezentowanych przez konsorcja, o tej polityce cytowania nie jest możliwe, biorąc pod uwagę liczbę udzielonych zamówień na usługi. W każdym razie tacy wykonawcy nie nabywają prawa do powoływania się jako autorzy w publikacjach Cedefop.

24. W odniesieniu do publikacji pana W. Cedefop stwierdził, że dotyczyła ona wkładu nieodpłatnego, który nie był związany z umową o świadczenie usług. W związku z tym polityka cytowania nie miała do niego zastosowania.

25. Ponadto Cedefop utrzymywał, że projekt sprawozdania skarżącego wykorzystany na konferencji w Salonikach w czerwcu 2007 r. nie stanowi jeszcze „*publikacji Cedefop*”. Na stronie tytułowej było wyraźnie zaznaczone „*Dokument tła/sprawozdanie końcowe, EN niezmienione*”. Oznaczało to, że dokument był nieedytowany i niezmieniony, ponieważ eksperci Cedefop nie dokonali jeszcze żadnych uzupełnień ani zmian.

26. W swoich uwagach skarżący nie dostrzegł związku między wynagrodzeniem za badanie a autorstwem i stwierdził, że eksperci Cedefop nie przyczynili się do sprawozdania z 2006 r. Podtrzymał w istocie swoje pierwotne zarzuty, argumenty i twierdzenia.

WYSIŁKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH NA RZECZ ZNALEZIENIA PRZYJAZNEGO ROZWIĄZANIA

Po dokładnym przeanalizowaniu opinii i uwag skarżącego Rzecznik nie był przekonany, że Cedefop odpowiednio odpowiedział na zarzuty i roszczenia skarżącego.

Wstępna ocena Rzecznika Praw Obywatelskich prowadząca do przyjęcia przyjaznego rozwiązania

27. Po pierwsze, bezsporne jest, że gdyby naukowiec sporządził raport, który ma zostać opublikowany przez Cedefop, naukowiec otrzymałby dodatkową korzyść, gdyby jego nazwisko zostało przytoczone na okładce publikacji.

28. Po drugie, Cedefop może, w ramach przysługującego mu zakresu uznania, ustanowić nową politykę cytowania, która zmienia swoją praktykę w odniesieniu do cytowań. Jednakże, robiąc to, Cedefop nie powinien naruszać tych autorów, którzy polegali na *starej* praktyce przy opracowywaniu i przedkładaniu swoich badań. W tym względzie Rzecznik wskazał na utrwalone orzecznictwo, zgodnie z którym wycofanie z mocą wsteczną aktu prawnego, który przyznaje jednostkom prawa indywidualne lub podobne korzyści, jest sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa [4].

29. Rzecznik uznał, że uzasadnione jest, aby skarżący oparł się na dotychczasowej praktyce

Cedefopu, gdy w marcu 2007 r. przedłożył sprawozdanie z 2006 r.

30. W związku z powyższym Rzecznik uznał, że stosując swoją *nową* politykę cytowania do sprawozdania skarżącego z 2006 r., które zostało uzgodnione, uzupełnione i przyjęte do publikacji przed wejściem w życie tej *nowej* polityki w październiku 2007 r., Cedefop a) nie działał sprawiedliwie i b) nie przestrzegał uzasadnionych oczekiwań skarżącego opartych na *dawnej* praktyce cytowania Cedefop. W związku z tym, że może to być przypadek niewłaściwego administrowania, Rzecznik przedstawił następującą propozycję rozwiązania przyjaznego, zgodnie z art. 3 ust. 5 Statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich:

Cedefop mógłby:

Po pierwsze, przeprosić skarżącego za zastosowanie nowej polityki cytowania do sprawozdania uzgodnionego i zawartego przed dniem 1 października 2007 r.; oraz

Po drugie, uznanie autorstwa skarżącego sprawozdania z 2006 r. w taki sam sposób, jak zostało to uznane w sprawozdaniu z 2004 r. pt. „Polityka wytycznych w społeczeństwie opartym na wiedzy: tendencje, wyzwania i reakcje w całej Europie” oraz wprowadzenie sprostowania we wszystkich wersjach badania, które są rozpowszechniane w przyszłości.

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich po jego propozycji rozwiązania przyjaznego

31. Cedefop nie zgodził się z propozycją Rzecznika Praw Obywatelskich. Twierdziła ona, że w pełni zastosowała się do umowy o świadczenie usług, która stanowiła jedyną podstawę prawną do rozpatrzenia tej kwestii. W tym względzie wskazała, że umowy zawarte w 2004 i 2006 r. wyraźnie nie dawały skarżącemu prawa do przytoczenia jego nazwiska.

32. Cedefop argumentował również, że zasada prawna uzasadnionych oczekiwań nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ przed październikiem 2007 r. nie istniała żadna ustalona długotrwała praktyka cytowania. Decyzje dotyczące cytowań były raczej podejmowane indywidualnie dla każdego przypadku. W tym kontekście pojedyncze zdarzenie nie stanowi „spójnej praktyki”. [5] Ponadto Cedefop nie udzielił żadnych zapewnień, że skarżący zostanie wymieniony jako autor sprawozdania z 2006 r.

33. Według Cedefop umowy wyraźnie i kompleksowo przydzieliły Cedefopowi prawa własności intelektualnej. Skarżący był tego wyraźnie świadomy. Nie działał więc w dobrej wierze. Ponadto, zdaniem Cedefop, skarżący przyznał w swoich skargach do Cedefop, że z formalnego i prawnego punktu widzenia nie istniało prawo do autorstwa. [6] W związku z tym skarżący nie mógł mieć uzasadnionych oczekiwań co do uzyskania korzyści, która w rzeczywistości byłaby sprzeczna z jasno określonymi postanowieniami umownymi. Przestrzegano zasady pewności prawa, ponieważ przepisy prawne były jasne i precyzyjne. [7] Cedefop podkreślił, że nie ma również orzecznictwa, które potwierdzałoby pogląd, że nieprawidłowe stosowanie przepisu w jednej poprzedniej umowie o świadczenie usług pozwoliłoby na powstanie uzasadnionych oczekiwań. W rzeczywistości nieprawidłowe stosowanie umowy nigdy nie może przyznawać

praw jednostkowych.

34. Cedefop twierdził ponadto, że wykonawca zewnętrzny, który podpisuje umowę o świadczenie usług z Centrum, czyni to w charakterze usługodawcy, a nie jako naukowiec. Podsumowując, świadczy usługi zgodnie z bardzo szczegółowymi postanowieniami umownymi i nie dostarcza pracy naukowej. Usługi, które mają być świadczone na rzecz Cedefop, są szczegółowo określone w umowie o świadczenie usług, w tym dokładny przedmiot, przedmiot badań i długość sprawozdania, które ma być dostarczone Cedefopowi. Odpowiednie specyfikacje przetargowe, które stanowią część zamówienia na usługi, zawierają dokładne instrukcje dotyczące zakresu i treści przedmiotowego sprawozdania. Aby zapewnić pełną zgodność ze specyfikacjami przetargowymi przez zewnętrznego wykonawcę, pracownicy Cedefop nadzorują i monitorują zadania wykonawców krok po kroku, udzielając wskazówek i instrukcji usługodawcom/wykonawcom zewnętrznym. Co więcej, wynik umowy o świadczenie usług, czyli raport, może zostać opublikowany w całkowicie zmodyfikowanej wersji lub w wersji oryginalnej. Cedefop może podjąć decyzję o napisaniu raportu zgodnie z życzeniem, ponieważ jest to własność intelektualna Cedefop. Cedefop decyduje, kiedy i kiedy opublikować, i może zdecydować, że nigdy nie opublikuje raportu.

35. Cedefop stwierdził, że datą graniczną dla polityki cytowania jest październik 2007 r. Zostało to zastosowane rygorystycznie i bez wyjątku przez Cedefop. W każdym razie polityka cytowania nie istniała przed październikiem 2007 r., niezależnie od założeń skarżącego przeciwnych.

36. Cedefop stwierdził, że ustanowienie polityki cytowania leży w granicach przysługującego mu zakresu uznania.

37. Cedefop stwierdził ponadto, że kwestia powołania jest wewnętrzną sprawą Cedefopu. Ze względu na swój wewnętrzny charakter polityka cytowania Cedefopu nie została przekazana skarżącemu. Jedynym istotnym i prawnie wiążącym dokumentem dla wykonawców zewnętrznych jest umowa o świadczenie usług.

38. W odniesieniu do odniesień skarżącego do wkładu pana W., który został cytowany jako autor, Cedefop stwierdził, że wkład ten nie jest związany z żadną umową o świadczenie usług zawartą z Cedefop. To raczej samodzielna praca pana W.. Cedefop dodał, że pan W. może oczywiście domagać się autorstwa tej pracy. Natomiast wykonawcy zewnętrzni, w tym skarżący, podlegają postanowieniom zawartych przez nich umów o świadczenie usług zawartych z Cedefopem. Innymi słowy, ich wkłady są wynikiem dokładnych instrukcji i wskazówek określonych w umowie o świadczenie usług, w tym wytycznych, przeglądów i korekt przez pracowników Cedefop. W związku z tym wkład pracowników Cedefop w taką pracę jest bezsporny.

39. Cedefop zwrócił uwagę Rzecznika na fakt, że skarżący wysłał do Cedefop siedem pism w sprawie skarg. Cedefop odpowiedział obszernie na każdy z nich, mimo że pisma te były powtarzalne i zawierały liczne bezpodstawne zarzuty i twierdzenia.

40. Cedefop był zaskoczony tym, że skarżący nie zdaje sobie sprawy z tego, że jego wkład

został odpowiednio odzwierciedlony w sekcji potwierdzenia opublikowanego sprawozdania. Wskazała, że stosowanie takich poświadczeń jest powszechną praktyką w Unii Europejskiej.

41. Biorąc pod uwagę, że postanowienia umowne, które były jasne i konkretne i które Cedefop zastosował się do pisma, stanowiły jedyną właściwą podstawę prawną, Cedefop nie zgodził się z propozycją rozwiązania przyjaznego.

42. Cedefop wyraził ubolewanie, że skarżący miał nieuzasadnione i nieuzasadnione oczekiwania. Stwierdził również, że ton i treść jego korespondencji wzbudziły poważne wątpliwości co do zainteresowania skarżącego znalezieniem przyjaznego rozwiązania tej kwestii.

43. Podsumowując, Cedefop zwrócił się do Rzecznika o ponowne rozważenie swojej oceny i o zakończenie dochodzenia stwierdzającego brak niewłaściwego administrowania.

44. W swoich uwagach skarżący podtrzymał skargę i stwierdził, że Rzecznik posiada wszystkie dostępne informacje umożliwiające podjęcie decyzji.

Ocena Rzecznika po jego propozycji rozwiązania przyjaznego

45. Rzecznik zauważył, że Cedefop oparł swoje argumenty na odmowie przyjęcia propozycji przyjaznego rozwiązania wyłącznie na prawach i obowiązkach umownych skarżącego.

46. Rzecznik zauważył, że umowy zawarte ze skarżącym w 2004 i 2006 r. są identyczne. Żadna z umów nie dawała skarżącemu umownego prawa do powoływania się na jego nazwisko jako autora publikacji. Umowy nie zobowiązywały *jednak* Cedefopu do nieprzytaczania skarżącego jako autora publikacji. W istocie Cedefop skorzystał z tej elastyczności umownej, decydując się najpierw powołać skarżącego jako autora sprawozdania z 2004 r., a następnie zdecydować się na wydanie nowych zasad cytowania w 2007 r., w których stwierdzono, że żadne sprawozdania opłacone przez Cedefop nie przytoczą autorów. Żadna z opcji wybranych przez Cedefop nie spowodowała naruszenia umowy przez Cedefop (ani przez skarżącego).

47. Ponieważ decyzja Cedefop o powołaniu skarżącego jako autora sprawozdania z 2004 r. nie była sprzeczna z umową o świadczenie usług z 2004 r., skarżący nie mylnie uważał, że sprawozdanie z 2006 r., które przedstawił zgodnie z identyczną umową o świadczenie usług, pozwoliło również Cedefopowi powołać skarżącego jako autora sprawozdania z 2006 r.

48. Rzecznik uznał, że uzasadnione jest, aby skarżący w dobrej wierze wierzył, że Cedefop może, podobnie jak w przypadku sprawozdania z 2004 r., zdecydować się na powołanie go jako autora sprawozdania z 2006 r. Przypomina w związku z tym, że sprawozdanie za 2006 r. zostało przedłożone przez skarżącego w marcu 2007 r., czyli siedem miesięcy przed ogłoszeniem przez Cedefop nowej polityki cytowania. Zdaniem Rzecznika Cedefop nie powinien naruszać autorów, którzy oparli się na *starej* praktyce przy opracowywaniu i przedkładaniu swoich badań.

49. Chociaż Rzecznik Praw Obywatelskich uznał, że uzasadnione jest, aby skarżący oparł się na dotychczasowej praktyce Cedefopu, gdy w marcu 2007 r. przedłożył sprawozdanie z 2006 r., Rzecznik musiał podkreślić, że polityka obowiązująca przed październikiem 2007 r. nie wymagała od Cedefop podania, w *każdym przypadku*, nazwiska autora na stronie okładowej swoich publikacji. Jak wskazał Cedefop, przed październikiem 2007 r. decyzje dotyczące powoływania autorów podejmowano indywidualnie dla każdego przypadku. W związku z tym, w tym okresie, w ramach swobody uznania Cedefop przytaczać nazwiska autorów na okładce swoich publikacji lub powstrzymywać się od tego. Rzecznik Praw Obywatelskich konsekwentnie stwierdza jednak, że uprawnienia dyskrecyjne nie są tożsame z uprawnieniami arbitralnymi. Administracja, która dysponuje marginesem swobody, powinna zawsze być w stanie uzasadnić, na podstawie obiektywnych kryteriów, dlaczego wybiera konkretną opcję. W związku z tym, jeżeli Cedefop przed październikiem 2007 r. podejmował decyzje w poszczególnych przypadkach w odniesieniu do powoływania się na autorów lub ich braku, powinien był zagwarantować, że będzie w stanie uzasadnić te decyzje na podstawie obiektywnych kryteriów. Znaczenie możliwości uzasadnienia takich decyzji na podstawie obiektywnych kryteriów polega na tym, że administracja może w ten sposób zapewnić, że jej decyzje dotyczące powoływania się na autorów nie byłyby ani dyskryminujące, ani nieproporcjonalne. Cedefop nie przedstawił jednak w niniejszej sprawie żadnych obiektywnych powodów, dla których nie powołał się na skarżącego jako autora sprawozdania z 2006 r. [8] Jednakże (niewłaściwie) opiera się jedynie na nowej polityce cytowania i błędnej interpretacji swoich zobowiązań umownych w celu uzasadnienia swojego stanowiska w odniesieniu do skarżącego. Jak wspomniano powyżej, i) nowa polityka cytowania nie powinna być stosowana z mocą wsteczną do sprawozdań, które zostały złożone w okresie, w którym obowiązywała stara polityka cytowania oraz (ii) umowy o świadczenie usług nie zobowiązują Cedefop do nieprzytaczania autorów na okładce swoich publikacji.

50. Rzecznik odrzucił twierdzenie Cedefop, zgodnie z którym skarżący działał w złej wierze, kwestionując zastosowanie zasad cytowania z 2007 r. do sprawozdania z 2006 r. (zob. pkt 30 powyżej). Cedefop oparł swoje twierdzenie, że skarżący działał w złej wierze na fakcie, że umowy o świadczenie usług w sposób wyraźny i kompleksowy przyznają Cedefopowi prawa własności intelektualnej. Twierdziła ona, że ponieważ skarżący był wyraźnie świadomy warunków umów, nie mógł on działać w dobrej wierze. Rzecznik zauważył, że skarżący wiedział o postanowieniach umownych zawartych w umowie o świadczenie usług z 2004 r., gdy złożył sprawozdanie z 2004 r. Umowa ta, która przyznała Cedefopowi prawa własności intelektualnej w odniesieniu do sprawozdania z 2004 r., nie przeszkodziła Cedefopowi w *podjęciu decyzji* o powołaniu skarżącego jako autora tego sprawozdania. Cedefop skorzystał z tej elastyczności umownej, aby powołać skarżącego jako autora sprawozdania z 2004 r. Umowa o świadczenie usług z 2006 r. była identyczna z umową o świadczenie usług z 2004 r. W związku z tym nie było powodu, dla którego skarżący w dobrej wierze nie zrozumiał, że Cedefop mógłby, a w rzeczywistości powołałby go również jako autora sprawozdania z 2006 r.

51. Jeśli chodzi o „poważne wątpliwości” Cedefop dotyczące interesu skarżącego w przyjaznym rozwiązaniu (zob. pkt 42 powyżej), Rzecznik Praw Obywatelskich był zdania, że nie miał wątpliwości co do interesu skarżącego w przyjęciu uchwały pojednawczej, Rzecznik zauważył, że skarżący, po poinformowaniu go o propozycji rozwiązania przyjaznego, wyraził zgodę na tę

propozycję.

52. W tych okolicznościach Rzecznik uznał za konieczne potwierdzenie jego wstępnych ustaleń dotyczących niewłaściwego administrowania (zob. pkt 30 powyżej) oraz sporządzenie projektu zalecenia dla Cedefopu w celu wyeliminowania stwierdzonego w niniejszej sprawie przypadku niewłaściwego administrowania.

PROJEKT ZALECENIA EUROPEJSKIEGO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik sporządził następujący projekt zalecenia:

Cedefop powinien uznać autorstwo sprawozdania z 2006 r. przez skarżącego w taki sam sposób, jak zostało ono uznane w sprawozdaniu z 2004 r. i w związku z tym powinien wprowadzić sprostowanie we wszystkich wersjach badania, które są rozpowszechniane w przyszłości.

Argumenty przedstawione Rzecznikowi po jego projekcie zalecenia

53. Cedefop przyjął projekt zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich i zgodził się na jego wdrożenie od dnia 20 stycznia 2010 r. poprzez dodanie sprostowania we wszystkich egzemplarzach badania udostępnionych po tej dacie.

54. Skarżący był zadowolony z wyniku i szczerze podziękował Rzecznikowi Praw Obywatelskich i jego zespołowi.

Ocena Rzecznika po jego projekcie zalecenia

Rzecznik z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Cedefop projektu zalecenia.

B. Wnioski

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującym wnioskiem:

Cedefop przyjął projekt zalecenia i podjął odpowiednie kroki w celu jego wdrożenia.

Skarżący i Cedefop zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Sporządzono w Strasburgu dnia 8 kwietnia 2010 r.

[1] *Wytyczne w społeczeństwie opartym na wiedzy: Tendencje, wyzwania i reakcje w całej Europie, sprawozdanie podsumowujące Cedefop, [skarżący, pan S.] , seria Cedefop Panorama; 85, 2004 Luksemburg.*

[2] Umowa o świadczenie usług nr 2006-0078/AO/B/JWA/RLAR/RadaRes/011/06.

[3] *Od polityki do praktyki, systemowa zmiana na poradnictwo przez całe życie w Europie , seria Cedefop Panorama; 149, 2008 r., Luksemburg.*

[4] Zob. w tym względzie sprawa 159/82 Verli -Wallace przeciwko Komisji [1983] Rec. 2711, pkt 8; Sprawa T-123/89 Chomel przeciwko Komisji [1990] Rec. II-131, pkt 34, sprawa T-197/99, Gooch przeciwko Komisji [2000] Zb.Orz.SP s. I-A-271 i II-1247, pkt 53 oraz sprawa T-251/00, Lagardère SCA i Canal+ SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich [2002] Rec. s. II-4825, pkt 139.

[5] Sprawa T-20/91 Holtbecker przeciwko Komisji , Rec. 1992, s. II-2599, pkt 53.

[6] Sprawa C-188/88 NMB (Deutschland) GmbH przeciwko Komisji , Rec. 1992, s. I-1689, pkt 53.

[7] Sprawa C-107/97 Rombi & Arkopharama, Rec. 2000, s. I-3367, pkt 66.

[8] Wobec braku obiektywnych powodów przedstawionych przez Cedefop Rzecznik uważa, że takie obiektywne powody nie istnieją. Rzecznik zauważa natomiast, że Cedefop przedstawił obiektywne powody w podobnej sprawie wniesionej do Rzecznika, a mianowicie w sprawie 1874/2008/BB.